

NR. 2. RECHTMATIGHEID OPZEGGING TOELATINGSOVEREENKOMST/VORDERING TOT
UITBETALING MAATSCHAPSAANDEEL GERICHT TEGEN ZIEKENHUIS

In gegeven situatie (conflict tussen perfusionist en overige leden van zijn maatschap, waarvoor ziekenhuis op zichzelf geen verantwoording draagt) had het ziekenhuis in redelijkheid geen andere keuze dan opzegging toelatingsovereenkomst. Geen gronden om ziekenhuis te verplichten tot uitbetaling maatschapsaandeel.

Scheidsgerecht voor het Nederlandse Ziekenhuiswezen

(mr. C.J. van Zeben, voorzitter, E.Ph. Sutorius, mr. N.A. Neyzen, mevrouw drs. D.M. Janse van Mantgem, dr. J. Felderhof, leden, met bijstand van mr. L.J.C.M. Horbach, griffier)

14 februari 1995

Bindend advies (94/24) in de zaak van:

A,
wonende te X,
eiser,
gemachtigde: mr. A.G. Bos-Tammes,

tegen:

de Stichting B,
gevestigd te X,
verweerster,
gemachtigde: mr. H.P. Utermark.

Partijen worden hierna mede aangeduid als 'A' en 'de Stichting'.

1. De procesgang

1.1. A heeft bij conclusie van eis gevorderd dat het Scheidsgerecht:

1. zal bepalen dat het besluit van 27 mei 1994 tot opzegging per 7 juli 1994 van de met A gesloten toelatingsovereenkomst en ontzegging van de toegang tot het ziekenhuis aan A wordt ingetrokken;
2. zal bepalen dat aan A zijn deel in de maatschapswinst ten bedrage van f 8.000,= per maand vanaf 27 mei 1994 zal worden betaald.

1.2. De Stichting heeft bij memorie van antwoord geconcludeerd tot afwijzing van het gevorderde, met veroordeling van A in de kosten van het geding, waaronder een bijdrage in de kosten van juridische bijstand aan de zijde van de Stichting.

1.3. Op 16 december 1994 heeft de mondelinge behandeling van het verzoek plaatsgevonden. Daarbij waren aanwezig partijen, vergezeld van hun gemachtigden. Namens de Stichting was aanwezig B, geneesheer-directeur. Beide partijen hebben hun standpunten aan de hand van pleitnota's toegelicht.

1.4. Beide partijen hebben produkties in het geding gebracht.

2. Samenvatting van het geschil

2.1. De Stichting exploiteert een ziekenhuis in X.

A is sedert 1992 als perfusionist toegelaten tot dit ziekenhuis. In de door partijen gesloten toelatingsovereenkomst verklaart A onder meer dat hij lid is van de maatschap 'Dutch Perfusion Service' (verder te noemen 'de Maatschap'). Deze maatschap heeft op grond van een met de Stichting gesloten overeenkomst het alleenrecht gekregen om 'de werkzaamheden die betrekking hebben op perfusie-ondersteuning' binnen het door de Stichting geëxploiteerde ziekenhuis te verrichten.

2.2. Op 13 december 1993 heeft de in het ziekenhuis van de Stichting werkzame thorax-chirurg C zich schriftelijk tot de Stichting gewend en zich daarbij beklagd over het gedrag van A tijdens een operatie welke op 30 november 1993 plaatsvond. Volgens hem kenmerkten deze en andere operaties waarbij A betrokken was 'zich door een sfeer van irritaties, oplopende emoties e.d. door de houding en opmerkingen' van A. Volgens C zouden ook anaesthesisten zich hierover beklagen.

2.3. Naar aanleiding van deze brief is er onenigheid ontstaan tussen A en de andere leden van de Maatschap. A heeft als gevolg daarvan zijn werkzaamheden in het ziekenhuis gestaakt.

2.4. De overige leden van de maatschap hebben bij schrijven van 7 maart 1994 de maatschapsovereenkomst aan A opgezegd per 7 juli 1994. De maatschap heeft het verstrekken van de gebruikelijke voorschotten van f 8.000,= per maand op de over 1994 te behalen maatschapswinst per 1 april 1994 gestaakt.

2.5. Naar aanleiding van de problemen binnen de Maatschap is er een commissie van goede diensten ingesteld. De drie leden van deze commissie werden benoemd op aanwijzing van respectievelijk de Stichting (de voorzitter), de maatschap en A.

Op 24 maart 1994 concludeerde deze commissie onder meer het volgende:

- '- De vijf compagnons hebben geen vertrouwen in A en zien absoluut geen perspectief voor voortzetting van de maatschap met hem;
- A onderkent het probleem op zich en de ernst van het probleem niet;'

Daarbij werd het volgende advies gegeven:

- '- Al het mogelijke te doen om te voorkomen dat A werkzaamheden gaat hervatten in het OK-complex van het B gelet op de zeer grote spanningen die dit opwekt;
- De aangedragen alternatieven door A (dienstverband bij het academisch ziekenhuis of bij de maatschap Thorax-chirurgie) niet honoreren vanwege het onrealistische karakter;
- Bij de maatschap zal aangedrongen moeten worden op een z.s.m. afspreken van een financiële regeling om het maatschapsverband met A te kunnen beëindigen.'

2.6. Op 20 mei 1994 heeft A zich naar het ziekenhuis begeven om zijn werkzaamheden te hervatten. De geneeskundig-directeur van de Stichting, B, heeft A vervolgens medegedeeld dat hij het ziekenhuis diende te verlaten.

2.7. Op 27 mei 1994 heeft de Stichting de met A gesloten toelatingsovereenkomst opgezegd per 7 juli 1994.

Daartoe werd aangevoerd dat, nu A met ingang van 7 juli 1994 niet langer deel zal uitmaken van de maatschap, de met hem persoonlijk gesloten toelatingsovereenkomst niet kan worden voortgezet, omdat de met de maatschap gesloten overeenkomst zulks niet zou toelaten. Daarnaast verwijt de Stichting A dat hij, ondanks het advies van de commissie van goede diensten, zonder vooraankondiging op 20 mei 1994 zijn werk in het ziekenhuis heeft willen hervatten.

2.8. A stelt zich op het standpunt dat de Stichting ten onrechte de met hem gesloten toelatingsovereenkomst heeft opgezegd en ten onrechte hem de toegang tot het ziekenhuis heeft onttrekt.

In dat verband wordt het volgende opgemerkt.

Aan het advies van de commissie van goede diensten kan geen betekenis worden toegekend omdat het advies niet bindend was en omdat het advies niet 'volgens normale regels van een rechtsstaat' tot stand waren gekomen; het beginsel van hoor en wederhoor is geschonden. De Stichting heeft zich daarnaast niet ingespannen om een financiële regeling tussen A en de overige leden van de Maatschap tot stand te brengen, hoewel zulks ingevolge het advies wel had moeten geschieden.

De verhoudingen tussen A en de overige medewerkers van het ziekenhuis zijn – behoudens die met de overige leden van de Maatschap en C goed. A verwijst in dat verband naar door hem overgelegde producties.

Het hiervoor onder 2.2 omschreven incident was verder te wijten aan C en niet aan A.

In dat licht bezien had de Stichting geen gegronde reden om de toelatingsovereenkomst op te zeggen en A op 20 mei 1994 de toegang tot het ziekenhuis te ontzeggen. Haar directeur B was daartoe ook niet bevoegd. Bovendien was de komst van A op 20 mei 1994 naar het ziekenhuis voldoende kenbaar gemaakt via de advocaat van A.

2.9. De Stichting voert daartegen aan dat zij gelet op de hierboven weergegeven conclusies van het bindend advies geen andere keuze had dan tot opzegging van de toelatingsovereenkomst met A over te gaan en deze, voorafgaande aan het tijdstip van ingang van de opzegging, de toegang tot het ziekenhuis te ontzeggen. Gezien de met de maatschap gesloten samenwerkingsovereenkomst en ook mede gelet op de praktische onmogelijkheid om A naast de andere leden van de maatschap in het ziekenhuis te laten werken – voor een behoorlijke zorgverlening is samenwerking tussen de verschillende perfusionisten en met andere betrokkenen noodzakelijk – moest zij hiertoe wel overgaan.

De Stichting betwist het door A overigens gestelde zoals hiervoor onder 2.8 weergegeven.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht wordt door beide partijen erkend en vindt (in verband gezien met de tussen de Stichting en de maatschap gesloten overeenkomst) steun in de tussen partijen gesloten toelatingsovereenkomst.

4. Beoordeling van het geschil

4.1. Voorop moet worden gesteld dat aan deze procedure een conflict tussen A en de overige leden van de Maatschap ten grondslag ligt. Door of mede door dit conflict hebben de overige leden van de Maatschap hun vertrouwen in A opgezegd en willen zij de Maatschap met A beëindigen. Partijen zijn het erover eens dat de Stichting geen verantwoordelijkheid draagt voor dat conflict.

4.2. De vraag waar het in deze procedure dan om gaat is of de Stichting naar aanleiding van het door de Commissie van goede diensten uitgebrachte advies in redelijkheid tot opzegging van de met A gesloten toelatingsovereenkomst heeft kunnen komen.

4.3. Het Scheidsgerecht deelt niet het standpunt van A dat aan het advies geen betekenis kan worden gehecht omdat het niet voldoet aan daaraan redelijkerwijs te stellen eisen.

Niet is gebleken dat het beginsel van hoor en wederhoor bij de totstandkoming van het advies is geschonden. A is immers blijkens de notulen als laatste gehoord en in de gelegenheid gesteld te reageren op het standpunt van de overige maten dat zij geen mogelijkheid voor voortzetting van de maatschap zagen.

De omstandigheid voorts dat niet tevoren is afgesproken dat de betrokken partijen aan het advies zouden zijn gebonden brengt niet mee dat thans geen waarde aan dit advies kan worden gehecht.

Tot slot brengt ook de omstandigheid dat een van de leden van de Commissie van goede diensten enige maanden na de totstandkoming van het advies heeft medegedeeld zich daarvan te distantiëren niet mee dat daaraan thans geen betekenis meer kan worden gehecht, zeker niet nu dit lid blijkens een toelichting zijn eerder ingenomen standpunt dat er van een zodanige vertrouwensbreuk tussen A en de overige leden van de maatschap sprake was dat voortzetting van die maatschap niet meer mogelijk was, niet heeft ingetrokken.

De Stichting kan er dan ook geen verwijt van worden gemaakt dat zij betekenis heeft toegekend aan dit advies.

De omstandigheid voorts dat vele andere medewerkers in het ziekenhuis de samenwerking met A hebben gewaardeerd doet op zichzelf niet af aan de conclusie van het advies.

4.4. Gezien dit advies en gelet op de aard van de werkzaamheden welke door een perfusionist worden verricht (waarbij samenwerking met collega-perfusionisten en andere betrokkenen noodzakelijk is) en het belang van de Stichting bij een zo veel mogelijk ongestoorde voortzetting van de exploitatie van haar ziekenhuis, alsmede gelet op de samenwerkingsovereenkomst welke door de Stichting met de Maatschap is gesloten had de Stichting naar het oordeel van het Scheidsgerecht in redelijkheid geen andere keus dan samenwerking met de Maatschap zonder A voort te zetten. Voorts had de Stichting, gezien de inhoud van het advies, er een redelijk belang bij om A in de periode voorafgaande aan de datum van ingang van de opzegging van de toelatingsovereenkomst toegang tot het ziekenhuis te ontzeggen.

4.5. Niet gebleken is dat de Stichting weigerachtig is geweest om een financiële regeling tussen A en de overige leden van de Maatschap te bevorderen. Tijdens de mondelinge behandeling is immers gebleken dat de Stichting heeft voorgesteld een overleg daaromtrent te entameren, doch dit is door A afgewezen.

4.6. A heeft uitdrukkelijk bewijs aangeboden van zijn stellingen, met name met betrekking tot de aard en achtergrond van de onder 2.2 en 2.6 genoemde incidenten en zijn goede verstandhouding met andere medewerkers in het ziekenhuis. Dit bewijsaanbod wordt gepasseerd omdat, ook indien A er in slaagt dit bewijs te leveren, zulks niet tot een andere beslissing zal leiden.

4.7. Gelet op het voorgaande moet de vordering tot intrekking van het besluit tot opzegging van de toelatingsovereenkomst en ontzegging van de toelating tot het ziekenhuis worden afgewezen. Tegen die achtergrond kan ook de vordering tot betaling van een voorschot op het aandeel van A in de winst van de Maatschap niet slagen.

4.8. Het Scheidsgerecht ziet aanleiding te bepalen dat ieder van partijen de eigen kosten moet dragen. De kosten van het Scheidsgerecht komen voor rekening van A.

5. Beslissing

Het Scheidsgerecht stelt het navolgende bindend advies vast:

5.1. De vordering wordt afgewezen.

5.2. Ieder van partijen draagt de eigen kosten.

De kosten van het Scheidsgerecht, begroot op f 6.000,= worden gedragen door A.